הלכתא למשיחא. הרי קבע לנו הלכה להריכה לנו לימות המשיח כשיבנה בית המקדש ועכשיו לא הורלכנו לה: **מ"ל הלכה למשיחא.** המי דמיתמהנא קביעות [ב] הלכה הוא דמיתמהנא דמיגרם בעיון מיתני משניות ומחלוקת הלכות עבודה לפי שתורה היא ודרוש וקבל שכר לעתיד לבוא קיבוע הלכה אינה אלא להורות הלכה למעשה ועכשיו אינו נוהג: **מתני' קדשי עובדי כוכבים וכו'.** מפרש בגמ' וכשהגדבוש לגבוה קתמר: **גמ' ס"ר וכו'.** מפרש לקמיה: **ואין מביאין נסכים.** בפני עצמם אלא זאת כישראל שמתנדבין יין לכתנן בתנחות (דף קד:): **בזמן אני רואה.** בכל הדברים אלו אני רואה בקדשי עובדי כוכבים להחמיר משום פיגול נותר וטמא והשוחטן בחוץ פטור דברי רבי שמעון א] ס רבי יוסי ב]מחייב: **גמ' ת"ר** קדשי עובדי כוכבים ג]לא נהנין ולא מועלין ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא ד]ואין עושין תמורה ה]ואין מביאין ו] נסכים אבל קרבן ס טעון נסכים דברי רבי שמעון אמר רבי יוסי רואה אני בכולן להחמיר שנאמר ז] בהן יהל' ח]בד"א בקדשי מזבח אבל בקדשי בדק הבית מועלין ט] בהן: י]לא נהנין ולא מועלין: לא נהנין מדרבנן ולא מועלין כ]דגמר מעילה [2] חט [3] חט מתרומה (ל) ס דבתרומה כתיב [4] בני ישראל ולא עובדי כוכבים: ואין חייבין עליו ה] משום פיגול נותר וטמא: מ"ט דאתי פיגול עון עון מנותר ואתי נותר חילול חילול מטומאה ובטומאה כתיב (ג) [5] בני ישראל ולא עובדי כוכבים: ואין עושין תמורה: מאי טעמא ס דאיתקש תמורה למעשר בהמה ומעשר בהמה איתקש למעשר דגן ובמעשר דגן כתיב בני ישראל ולא עובדי כוכבים ט]וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש י]מעשר דגן חולין הוא הניחא למאן דאמר כ]בתר מלמד אזלינן אלא למ"ד בתר למד אזלינן מאי איכא למימר אלא מעשר בהמה חובה שאין קבוע לה זמן הוא וחובה שאין לה זמן קבוע ישראל מייתו עובדי כוכבים לא מייתו: ואין מביאין נסכים: תנו ו] רבנן ל אזרח אזרח ג]מביא נסכים ואין העובד כוכבים מביא נסכים מ] יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים ת"ל נכבה: אמר רבי יוסי רואה אני בכולן להחמיר ח] בד"א בקדשי מזבח כו': מ"ט קסבר כי גמרה מעילה חט חט מתרומה דומיא דתרומה דקדישא קדושת הגוף אבל קדושת בדק הבית דקדושת דמים לא ס] ת"ר ו דם שנטמא וזרקו בשוגג הורצה ולא נהנין מדרבנן ולא מועלין דגמר חט חט מתרומה ומסם לא למיכל ליה הוחיל ומיבשין עוזה ושלמי נדבה אבל מעשר חטאת ומסם לא שייך בהו כלל: **חוזרת.** בפרשת נסכים כתיב בשלח לך כל הזכרת יעשה ככה ומינה ילפינן לקמן בפרק כל התדיר (דף לח:) חוזרת מלמד שמתנדבים נסכים מז] ומביא בפני עצמן נדבה: **ת"ל ונפשה.** יעשה לשון שחוב שחובה תלויה בקרבן ל"ש ישראל ול"ש עובד כוכבים הלכך שלח דמי נסכיה יקרבו משלו ושם לאו מקריבים משל ליבור שתעלי ל"ד הוא במסכת שקלים [פ"ז ה"ג]: **מ"ט לו'.** למילתיה דר"ש קתי קתי למעילה דקתמר אבל קדשי בדק הבית דעובדי כוכבים מועלין: **וכי גמרה מעילה מתרומה.** למעוטי עובדי כוכבים דומיא דתרומה קדשי מזבח הוא דגמרה יא] דקדשים גופייהו כתרומה אתיין נפדין נמזיד

הלכתא למשיחא [5] **משיחא.** כי הא גוונא פריך ד' מיתות (סנהדרין נג:) ותימה דבריש יוחסין (קדושין עב:) ס"ל יהודה יח] אמר רב הלכה כרבי יוסי דעתידין ממזרין ליטהר יט] ומסיק אינה עכשיו שלא להרחיק משפחות אחרון ידועות ובקדושין פירשתי פ] במתי מחלוקת הלכה למשה מסיני.

לה' קדשים המיוחדים לה' וי"ל דר' יוסי לא סבירא ליה כר"ע דאמר בפ"ק דתמורה (ד"ה ג) דכל המיוחדים לה' אין חייבין עליהן משום פיגול ונותר וטמא ולא מיחייב ר' יוסי אלא בקדשים שנשחטו בחוץ ונפסלו בלינה ובטומאה דכתיב בהו לה' ולא בקדשים שנשחטו בצפון דלא כתיב בהו לה' ומיהו קשה לר' יוסי דבפ"ק דתמורה (ד"ה ג) מוקי לה לברייתא דקתני בהדיא חטאת העוף ואשם תלוי ושלמי יחיד ושלמי ציבור יוצאין לבית הפרס ונאכלין לשני ולשלישי ואין נשרפין ואין נאכלין ליום שני ולשלישי ואין טעונין סמיכה ותנופה ושחיטתן כשרה בכל מקום בעזרה ושלא בעזרה ואין טעונין לינה ואין פסולין בלינה ואין טעונין שתי הלחם ואין טעונין שתי הנסכים ואין טעונין שני כבשי עצרת ואין טעונין שני כבשי שלמים ואין טעונין שני כבשי העומר ואין טעונין שני פרי חג ואין טעונין שני לחמי תודה ואין טעונין שני סדרי לחם הפנים ואין טעונין שני מנחת חוטא ואין טעונין שני מנחת נסכים ואין טעונין שני מנחת חביתי כהן משיח ואין טעונין שני מנחת מאפה תנור כהנים ואין טעונין שני מנחת מחבת כהנים ואין טעונין שני מנחת מרחשת כהנים ואין טעונין שני מנחת כהן גדול ואין טעונין שני מנחת נסכים של יחיד ואין טעונין שני מנחת נסכים של נזיר ואין טעונין שני מנחת נסכים של מצורע ואין טעונין שני מנחת נסכים של בהמה ואין טעונין שני מנחת נסכים של חיה ואין טעונין שני מנחת נסכים של עוף ואין טעונין שני מנחת נסכים של יין ואין טעונין שני מנחת נסכים של שמן ואין טעונין שני מנחת נסכים של מים ואין טעונין שני מנחת נסכים של חלב ואין טעונין שני מנחת נסכים של דם ואין טעונין שני מנחת נסכים של אפר ואין טעונין שני מנחת נסכים של בשר ואין טעונין שני מנחת נסכים של עור ואין טעונין שני מנחת נסכים של קרן ואין טעונין שני מנחת נסכים של טלפח ואין טעונין שני מנחת נסכים של שליא ואין טעונין שני מנחת נסכים של ולד ואין טעונין שני מנחת נסכים של תמורה ואין טעונין שני מנחת נסכים של פדיון בכור אדם ואין טעונין שני מנחת נסכים של פדיון בכור חמור ואין טעונין שני מנחת נסכים של פדיון פטר חמור ואין טעונין שני מנחת נסכים של פדיון שדה אחוזה ואין טעונין שני מנחת נסכים של פדיון שדה נחלה ואין טעונין שני מנחת נסכים של פדיון שדה אחוזת חומ